

XXXV.

IRENEUSZ, Póthinosz püspök presbitere volt, aki Galliában a lugdunumi (= Lyon) egyházat kormányozta. Ezen város vértanúinak ügyében egyháza követként Rómába küldte saját nevére nézve is megtisztelő, Eleuthérioszhoz címzett irattal. Miután a kilencvenedik életévéhez közel járó Póthinosz elnyerte a vértanúság koszorúját, őt állították helyére. Úgy tartják, hogy egykor Polikárpnak, – akiről a fentiekben már megemlékeztünk –, a papnak és vértanúnak volt ő tanítványa. Őt könyvet írt az „Eretnekek ellen”, a pogányok ellen meg egy rövidke kötetet, egy másikat a fegyelemről, írt Marcianus testvéréhez az apostoli ígéhirdetésről, továbbá egy különböző témákat tárgyaló kötetet, írt Blastushoz a szakadásról, Florinushoz az egy kezdetről, vagyis arról, hogy Isten nem teremtője a rossznak, ezeken túl remek könyvet írt a nyolcadik napról, melynek végén magáról azt mondja, hogy nem sokkal az apostoli idők után élt, befejezésül pedig ezeket:

„Megesküdtetek tégedet, aki ezt a könyvet lemásolod, Urunk Jézus Krisztusra, és az ő második, dicsőségben való eljövetelére, mikoron ítélni fog élők és holtak felett, ha ezt lemásoltad, Kedvesem, jegyezd oda, hogy honnét másoltad át, de úgy másoljad le, ahogyan azt találtad!”

Említhetünk tőle egynémely levelet, melyeket Victorhoz, a rómaiak püspökéhez a húsvéti kérdésben írt. Ez utóbbiakban figyelmezteti, hogy a kollegialitás egységét ezzel nem kell olyan könnyen szétszakítani, ő ugyanis abban a hitben volt, hogy Victor elítéli azt a sok ázsiai és keleti püspököt, akik a hold szerinti tizennegyedik napon ülik meg a húsvétot a zsidósággal együtt.

Munkájának jelentős része Commodus császár idejére tehető, ő Marcus Antoninus (= Aurelius) Verust követő imperátor volt.